

КОММУНИСТ

1966, № 3

Ամսագիրը բացվում է «Հնգամյակը սովետական հասարակության հետագա առաջադիմությունն է» առաջնորդողով: Մատնանշելով նոր հնգամյակի կարևոր նշանակությունը կոմունիզմի կառուցման ներկա ժամանակաշրջանում, հողվածում ընդգծվում է, որ Սովետական Միության տնտեսական առաջընթացը բարձրացնում է նրա միջազգային հեղինակությունը, նպաստում է համաշխարհային սոցիալիստական համագործակցությանը, միջազգային կոմունիստական շարժմանը, դրական ազդեցություն դրածում ժողովուրդների ազգային-ազատագրական պայքարի վրա:

Կոմունիստական հասարակության կառուցումը նոր մարդու ձևավորման ու դաստիարակման ուղղությամբ առաջ է քաշում սոցիալական, աշխարհայնացական, բարոյական և մեթոդոլոգիական կարևոր պրոբլեմներ: Այդ տեսակետից արժեքավոր է փիլիսոփայական գիտությունների գոկտոր-պրոֆեսոր Մ. Պետրոսյանի «Սոցիալիստական հասարակությունը և անձը» հաղորդումը: Հեղինակը «սոցիալիստական հասարակության և անձի միասնությունը, հասարակական և անձնական շահերը», «անձի բազմակողմանի ներդաշնակ զարգացումը՝ կոմունիզմի նպատակն է», «Անձի սոցիալական պատասխանատվությունը» պլանով հաղորդման մեջ արժարժում է կոմունիստական հասարակության կառուցման սոցիոլոգիական բազմաթիվ հարցեր:

Հետաքրքրություն է ներկայացնում Վ. Պուգաչևի «Օպտիմալության պրոբլեմը ժողովրդական տնտեսության մեջ» գիտական հաղորդումը: Հեղինակը քննության է առել այնպիսի հարցեր, ինչպիսին են՝ ժողովրդա-տնտեսական օպտիմալության չափանիշը, ժողովրդա-տնտեսական օպտիմալության իրացման սկզբունքները, ճյուղային օպտիմալ պլանավորման հարցերը, դրանք կառուցվածքը և աշխատողներին շահագրգռելը:

Вопросы ИСТОРИИ КПСС

1966, № 3

Ամսագրում տպագրված են Վ. Վ. Պլատկովսկու «Տեսության և պրակտիկայի միասնությունը ՍՄԿՊ գործունեության կարևորագույն սկզբունքն է», Ա. Ի. Մալիշի «Հեղափոխական մարքի մեծ հարստությունը», Ա. Ա. Իսկենդերովի «Զարգացող երկրները և նեոգաղութատիրություններ» հոդվածները, որոնք հետաքրքրություն են ներկայացնում կուսակցության պատմության տվյալ հարցերի լայն լուսարանման ուղղությամբ:

«Հաղորդումներ» բաժնում հրապարակված են Ս. Ի. Ելկինայի «Ազգային հանրապետությունների և մարզերի պատասխանատու աշխատողների հետ ԽՍՀ(Բ)Կ ԿԿ խորհրդակցության (1918—1923 թթ.) պատմության շուրջը», Յու. Վ. Հարությունյանի «Քսանական թվականների գյուղում սոցիոլոգիական հետազոտման փորձից», Ն. Պ. Շարապովի «Ուրալում սոցիալիստական շինարարության մեջ արտասահմանյան բանվորների և մասնագետների մասնակցության մասին (1930—1934 թթ.)» հաղորդումները:

Հետաքրքիր նյութեր են տպագրված նաև ամսագրի «Կոնսուլտացիա», «Մարդիկ, իրադարձություններ, փաստեր», «Նամակներ և թղթակցություններ», «Պատմադրություն և աղբյուրագիտություն», «Գրախոսություն և քննադատություն», «Գիտական կյանք» և այլ բաժիններում:

ВПРОСЫ ФИЛОСОФИИ

1966, № 2 и 3

Ամսագրի այս տարվա երկրորդ համարը բացվում է Մոսկվայի պետական համալսարանի փիլիսոփայության ֆակուլտետի ավագ գիտական աշխատակից, դոցենտ Ս. Տ. Կալտախչյանի «Սոցիալիզմի երկրների տնտեսական համագործակցությունը և սոցիալիստական ինտերնացիոնալիզմի զարգացումը» հոդվածով: Հարուստ փաստերի հիման վրա հոդվածագիրը վերլուծման է ենթարկում սոցիալիստական երկրների տնտեսական համագործակցությունը, ցույց է տալիս այն պրոցեսները, որոնք առաջ են բերում նոր ինտերնացիոնալ ընդհանրություններ սոցիալիստական ազգերի և ժողովուրդների մեջ:

Փիլիսոփայական գիտությունների դոկտոր Ա. Ֆ. Շիշկինի «Գիտական էթիկայի մասին» հոդվածում քննադատության են առնված գիտնականի էթիկայի հարցերը: Մասնավորապես լուսարանված են գիտնականի էթիկայի առավել էական գծերը, ուշադրության են առնված գիտության զարգացման պատմական փորձը, հատկապես հասարակության մասին մարքս-լենինյան գիտության հիմնադիրների գործունեությունը:

Հետաքրքրություն են ներկայացնում Ա. Վ. Ուլեդովի «Հասարակական գիտակցության վիճակի մասին», Ա. Ա. Մարկի (Խարկով) «Մարքսիստական փիլիսոփայության միասնությունը», Վ. Ե. Գուսևի (Լենինգրադ) «Էսթետիկական իդեալը ֆուկսորում», Ի. Ա. Խասանովի «Ժամանակի և տարածության երկու կոնցեպցիաները», Ա. Ռ. Պոդնեկի «Իդեաների տրամաբանական ասպեկտի մասին», Է. Ս. Մարգարյանի (Երևան) «Լենինի և Ուլյանի կուլտուրոլոգիական տեսությունը և պատմական մոտերիալիզմը», Վ.

Ս. Շվիրևի «Տեսական և էմպիրիկ գիտության հարաբերության պրոբլեմը և ժամանակակից նեոպոզիտիվիզմը», Մ. Տ. Ստեփանյանից «Իսլամական էթիկան» և նրա սոցիալական միտքը», Պ. Վ. Տավանեցի «Գիտական իմացության պրոբլեմի մշակման հիմնական ուղղությունների մասին» հոդվածները:

Ամսագրի երրորդ համարը սկսվում է փիլիսոփայական գիտությունների թեկնածու Ն. Գ. Նիկոլսևի «Գիտության դերը սոցիալիստական հասարակարգում» հոդվածով: ՍՄԿՊ XXIII համագումարը որոշելով նոր հնգամյակի գլխավոր տնտեսական խնդիրները, ընդգծեց, որ հասարակական արտադրության հումկու զարգացումը, նրա էֆեկտիվության, աշխատանքի արտադրողականության բարձրացումը կիրականացվեն միայն ժամանակակից գիտության ու տեխնիկայի նվաճումների հիման վրա: Հեղինակը անդրադառնալով կոմունիստական շինարարության հետագա զարգացման գործում գիտության կարևոր դերին, ընդգծում է, որ անցյալի և ներկայի փորձից ելնելով, գիտությունը պրակտիկ կերպով լուծում է այնպիսի պրոբլեմներ, որոնք հսկայական դեր են խաղում հասարակության կյանքում, կոմունիստական շինարարությունում:

Փիլիսոփայական գիտությունների դոկտոր, ՍՍԽՄ ԳԱ փիլիսոփայության ինստիտուտի պատմական մատերիալիզմի սեկտորի վարիչ Վ. Ժ. Կելեն իր «Սոցիալիզմի զարգացման մի քանի հատկանիշները» հոդվածում քննարկում է սոցիալիստական հասարակության մի շարք կարևոր սոցիոլոգիական հարցեր, ինչպես, օրինակ՝ պատմական զարգացման նոր տիպի գոյացումը, ապրանքային արտադրության բնույթը և սոցիալական ֆունկցիան սոցիալիզմի ժամանակ, անձնական նյութական շահագրգռվածության սոցիոլոգիական տեսակետը:

Որոշակի հետաքրքրություն են ներկայացնում Ի. Ի. Վինոգրադովի «Արվեստի «Երկրորդ ռեալականությունը» և ժամանակակից էսթետիկական առասպելարանությունը», Ա. Ս. Բոգոմոլովի «Իդեալիստական դիալեկտիկան XX հարյուրամյակում», Բ. Ֆ. Պորչենի «Հնարավոր է այժմ գիտական հեղափոխություն պրիմատոլոգիայում» և այլ հոդվածները: